

JUHIA -
KÄENPIIKA
13.04.85

JUHLAKÄENPIIKA liihottelee 350 päisenä Savo-Karjalaisen
Osakunnan 60-vuotisjuhlien korvilla

JUHLAKÄENPIIAN synnytyksessä toimi kättilönä Aimo Mäki

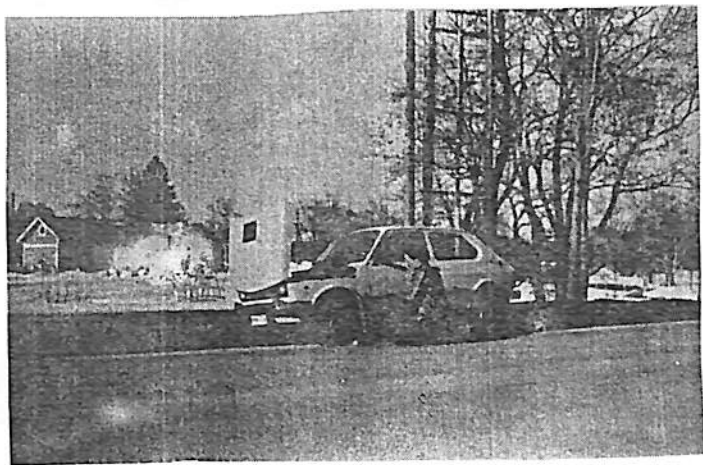
JUHLAKÄENPIIKA pesii Savo-Karjalaisen Osakunnan toimis-
tossa, Rehtorinpellontie 4-6 20500 Turku,
rimpautusnumero 28391

JUHLAKÄENPIIKA toivoo kaikille juhlijoille oikein hyvää
kuntoa ja makoisia löylyjä

JUHLAKÄENPIIAN toimittivat Aarni Ahtola, vast.
Heikki Aaltonen

avustajat Pia Halme
Kalevi Kokko

valokuvat Heikki Aaltonen
Kari Kuntsi
Jaana Peltola
SKO:n arkisto
tunteiden suuruus

Automiehen motto: olisinpa lintunen

JUHLAKÄENPIIKA sisältää mm.

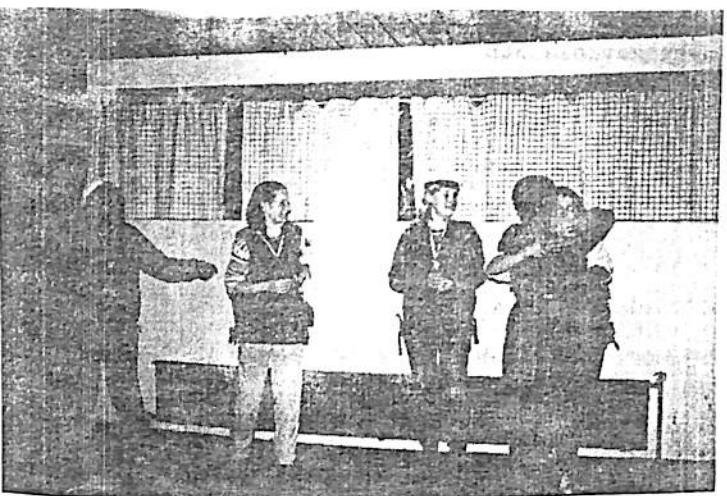
kuramoottorskasta veivattua
urheilujuhla
osakuntalaisen raamattu

kun et antane osaa,
tuota sammon toista puolta..
jouko

- Vuosisijuhlaesitelmässään kunniajäsen, professori Bengt Broms käsittelee YK:n tulevaisuuden näkymiä. Tuleeko-
han muuten Kulinaariselle tiedekunnalle yhtään opin-
näytettä?

Osakuntalaisen naamattu

Professori T.J.Kukkamäki on eräs
Pertti Itkosen haastatteleva 20-
luvun kerhölainen

Ensimmäiset muuttolinnotkin tuntuivat värittömiltä liikut-
tajilta saatuaani käsiini Pertti Itkosen ja Esa Laukkasen toi-
mittaman Savo-Karjalaisen Karusellin. Olinhan odottanut kui-
vaa historiikkia, vaikka tiesinhän toimittajat lupsakoiksi
miehiksi. Savo-Karjalainen Karuselli on tehty SKO:n 60-vuo-
tisjuhlia silmällä pitäen ja se soveltuu yhtä hyvin ns. räkä-
noka kuin seniorinkin käteen.

Kirjasta löydät kaiken. MUKAVIA MUISTOJA-luku perustuu
20- ja 30-luvulla Savo-Karjalaisessa Kerhossa toimineiden
henkilöiden haastatteluihin. Muistot on kerätty lyhyisiin,

mielenkiinto lin pätkiin. Kyllä 50 vuotta sitten on osattu irroitella huomattavasti paremmin kuin nykyään - jopa ilman viinaa. Käk- ja Käenpiika-lehdistä sekä paikallislehdistä on kerätty SEULOTUT SAKSITUT-luku, josta voimme seurata osakuntamme kehitystä sen synnystä tähän päivään journalistin silmin. Luku KOKKELIPIIMÄÄ JA SITRUUNAPUDDINKIA valaisee Kullinaarisen tiedekunnan toimintaa. SKO:n 50-vuotishistoriikkiin pohjautuvat luvut SAVO-KARJALAINEN KERHO 1925 - 1957 ja SAVO-KARJALAINEN OSAKUNTA 1957 - 1974. Viimeisessä luvussa tutustutaan osakuntamme lähihistoriaan eli vuosiin 1975 - 1984. Kirjan kruunaa NIMIÄ VUOSIEN VARRELTA ja KUVAKIMARA.

Savo-Karjalaista Karusellia lukee vaivattomasti. Se on kiihkoton, mielenkiintoisia tosiasioita maalaileva jokaisen Skolaisen raamattu. Mitä ovat nämä Skolaisvarelaiset toimittajat miehiään? Mikä piiskasi heidät tähän jumalalliseen suoritukseen? Tapasin Pertti Itkosen ja Esa Laukkasen toisena pääsiäispäivänä C-talon ylimmässä kerroksessa.

AA: Miten ja milloin saitte kipinän tällaiseen suururakkaan?

PI ja EL: Toimitimme Jari Sjölundin kanssa Juhlavarelian VARE:n täyttäessä 20 vuotta v.82. Ylioppilaskunnan 60-vuotisjuhlien aikoihin loppuvuonna 82 ilmestyi Jarkko Tirkkosen Kadonnutta joukkoliikettä etsimässä. Ajattelimme, että täytyyhän osakunnankin saada tuollainen helppolukuinen, tosiasioihin perustuva lukemisto. Tästähän saimme sitäpaitsi mielettömästi toimituskokemusta. Teimme kaiken painamista ja sitomista lukuunottamatta itse.

PI: Ollessani viime vuonna Kovaniemellä töissä osui käteeni Ranuan Nimismiespiirin Historia 1918 - 1984. Jos poliisit osaavat niin kyllä mekin!

AA: Kertokaa lukemiston tekovaiheista, vaikeuksista.

PI ja EL: Saatuaamme osakunnan kanssa sopimuksen kirjasta keväällä 83 ei tapahtunut vuoteen oikeastaan mitään. Loppukesästä 84 alkoi todellinen rulljanssi, joka huipentui kahden viimeisen kuukauden aikana. Meinasitulla kiire, joten teimme lopussa - etenkin Esa - sellaisia 16 tuntisia päiviä. Viimeinen päivä oli Esalle 19 tuntinen, koska oikolukeminen jäi viime

tippaan.

AA: Ette halunneet tehdä puhtaasti tieteellistä teosta, vaan helopolukuisen kirjan jokaiselle osakuntalaiselle!?

PI ja EL: Niin, tieteen popularisointihan on muotia nykyään. Sitäpaitsi SKO:n 50-vuotisjulkaisuhan oli gradu. Ei ole kulunut vielä tarpeeksi aikaa siitä. Ehkä 10 vuoden päästä kannattaisi harkita tuollaista tieteelliseksi julkaisua. Silloin voitaisiin haastatella 40- ja 50-luvulla osakunnassa toimineita henkilöitä. Savo-Karjalaisessa Karusellissa tarjoamme perinnettä helpossa muodossa, vihreällekin osakuntalaiselle.

AA: Osa Itä-Suomen kunnista auttoi lukemiston julkaisemista pennillä per asukas. Paljonko pennejä kertyi? Kertokaa tästä stipendirahastosta, joka perustetaan kirjan tuotoista saaduilla varoilla.

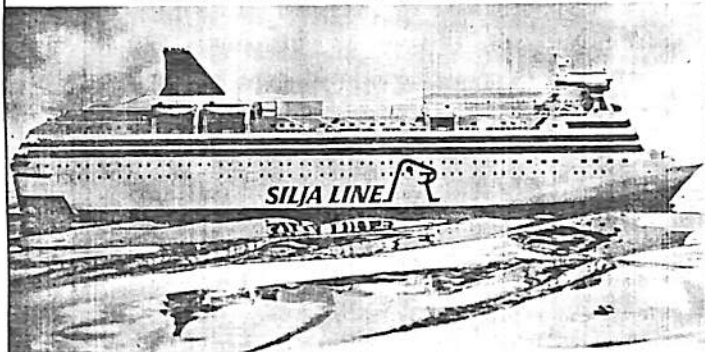
PI ja EL: 377 900 penniä = 3779 markkaa. Kymen läänin kunnat olivat aktiivisimpia. Stipendirahastoon kertyy n. 2000 markkaa, jos kaikki kirjat saadaan kaupaksi (painos 300 kpl, myyntiin 250 kpl). Rahaston sääntöjä ei ole vielä luotu. Rahat pannaan todennäköisesti korkeakorkoiselle tilille, josta korot jaetaan n. joka toinen vuosi stipendeinä savokarjalaisille opiskelijoille. Stipendin hakijalta mitataan opiskelu/osakuntalahjakkuutta.

AA: Onko teillä jotain hauskaa tahi merkittävää kerrottavaa osakunnan 60-vuotiselta taipaleelta, mitä ei saatu jostain syystä kirjan kansien sisälle?

PI ja EL: Valokuvia olisi saanut olla enemmän mukana. Seuloituissa saksituissa jutuissa oli todellista ylitarjontaa, mutta kyllä kaikki huippujutut löytyvät kirjasta.

AA

1985 Turku-Tukholma reitille valmistuvat kaikkien aikojen Valkoiset Laivat!

Rakennamme sinulle erilaisia ravintoloita ja uudenlaisia tiloja viihtyä. Baareja, kahviloita, tuulelta suojattua aurinkokantta, uima-altaita. Usko tai älä, Itämeren suurimmat tax-free-myymälät. Ennen näkemättömät kokoustilat, korkeatasoiset hytit lomailevalle perheelle ja aivan omaa rauhaa yksin matkustaville yhden hengen hyteissä. Kokonaan uudenlaista tapaa alkaa vuoden 1985 loma.

Ajattelemme sinua jo ennen kuin tulet...

SILJA LINE

Turku,

Oy Silja Line Ab, Käsiryteläskatu 4, puh. 921-652 244

Oy Silja Line Ab, KOP-kolmio, puh. 921-652 288

Silja Linen terminaali, Turun satama, puh. 921-652 255

Helsinki,

Oy Silja Line Ab, Eteläesplanadi 14, puh. 90-180 4422

Silja Linen terminaali, Olympiastadionin, puh. 90-180 4455

Tampere,

Oy Silja Line Ab, Keskustori 1, puh. 931-115 122

Kun et antane osoa,
tuota sammon toista puolta,
niin on kaiken kantaneemme,
viemme venehesemme.

Pääsiäisloman aikaan, ottaessani viikkokausia laukussani lojuneen (tuli luettua kylläkin heti tuoreeltaan) Käenpiian 1/85 ja viskatessani sen jo kohtalaisen paksuksi kasvaneen Käenpiikakasan päällimmäiseksi hiipi mieleeni ajatus pienestä vertailevasta tutkimuksesta. Ajatus konkretisoitui kädenliikkeeksi, minkä seurauksena edessäni pöydällä lojuivat Käenpiiat 1/79 ja 1/85: edellinen vaaleanpunaisena ja A4 kokoisena, jälkinäkinäinen keltaisena ja A5 kokoisena.

Nykyinen koko on sekä halvempi että kätevämpi, pisteet 1/85:lle. 1/79 on painettu vahasmonistuskoneella, jolla kuvien aikaansaaminen on tosi tuskallista, ilmeisesti tästä johtuen kuvituksena on vain kaksi piirrosta. 1/85 on ofset-tuote, joten kuvat eivät ole ongelma, mistä kertoo-kin runsas kuvitus: 10 valokuvaa ja 5 piirrosta. Sivujen määrässä 1/79 hakkaa 1/85:n 22:lla 12:sta vastaan. Kokonaisuutena teknisestä toteutuksesta ja suunnittelusta sekä ulkoasusta 1/85 saa hyvät pisteet.

Sisällystä katsellessani kiintyi huomio 1/85:n hyvin hoidettuun tiedotuspuoleen (eräs Käenpiian tehtävähän on toimia osakuntatapahtumien tiedotuskanavana myös ennen kyseisiä tapahtumia). 1/79:ssä on yleissävy hieman vaikertava: ei oo uusia jäseniä, ei oo rahkaa, opiskelijat on passiivisia, ... Kuvitellessani itseni tavalliseksi rivijäseneksi, joka silmäilee Käenpiikaa, tuntuu tällainen linja tympäisevältä. 1/85:n (vaikkakin ongelmat suurelta osin yhä edelleen ovat samat) optimistisempi ja reippaampi linja houkuttelee paremmin mukaan osakuntatoimintaan kuin 1/79:n valitukset. 1/79:lle täytyy kyllä antaa paremmat pisteet sisällön monipuolisuudesta (johtuneeko suuremmasta kirjoittavien avustajien joukosta, toimittajien määrä oli kylläkin molemmissa lehdissä sama, 2 (kaksi) kappaletta).

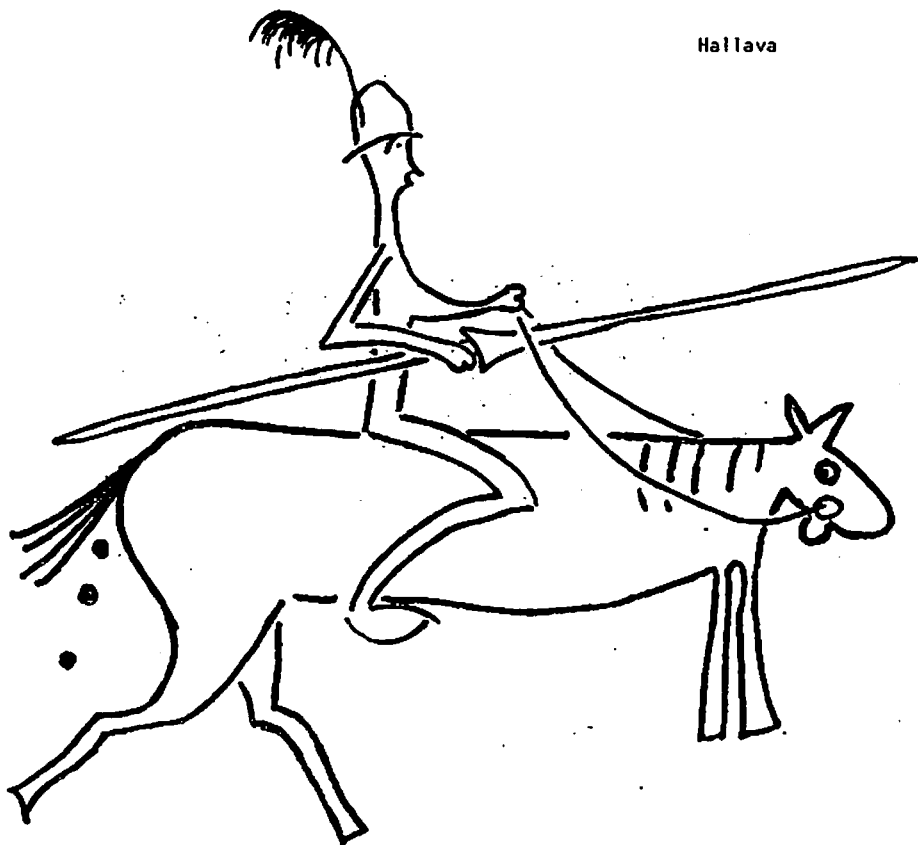
Loppuun liitän vielä joitakin otteita eräästä 1/79:n kirjoituksesta sekä silloisen ilmapiiriin kuvaamiseksi että varoitukseksi tuleville polville. "Jo kauan on huhu kiertänyt, että kurssikirjasto tulee tänne osakunnan tiloihin. Ja niin pikaista muuttoa on tässä nyt jo jonkin aikaa odoteltu ja melkein on tavaratkin pakkilaatikoihin pakattu... TYY ei kuitenkaan rahoituksen puutteessa ole mitään muuta saanut aikaan, kuin nämä mittailut... näillä näkymin kurssikirjasto sijoitetaan Kuurojen koulun entiseen rehtorin asuntoon... Tällä kertaa selvisimme pelkillä säikähdyksellä. Mutta se vain ihmetyttää, miten seuraavalla kerralla käy. Se seikka, että TYY aivan oma-aloitteisesti tarjosi näitä tiloja

kurssikirjastolle, kuvaa hyvin sitä, mitä mieltä TYY:ssä meistä ollaan. Vähän haiskahtaa 'pois heti kun saadaan parempi vuokralainen tilalle' -periaatteelta." PS. Siitä seuraavasta kerrasta voitkin lukea esim. vuoden 1983 Käenpiioista ja Tykkäreistä ja mikäli en pahasti erehdy, niin siitä seuraavasta kerrasta 80-luvun lopun Käenpiioista ja Tykkäreistä (jos Tykkäri silloin vielä ilmestyy).

Niin TYY:ssä kuin kaikessa opiskelijapolitiikassa sukupolven vaihdokset seuraavat nopeasti toisiaan: viiden vuoden takaisista asioista päättäjät tuskin lienevät enää tietoisia. Jokainen uusi polvi haluaa, aivan oikein, elvyttää edellisen johtajaklikin aikana merkittävästi samummaan päässeeseen toiminnan. Ja koska aivan uudenlaisen toiminnan käynnistäminen kysyy muutakin kuin puhelihaksia, se on kätevintä tehdä syrjäyttämällä jokin olemassaoleva organisaatio.

TYY:n halukkuus häättää osakunnat johtunee osaltaan myös osakunnista itsestään: tiedotustoiminta TYY:hyn päin on laiminlyöty. TYY:ssä ei tiedetä miten merkittävää työtä osakunnissa tehdään.

Hallava

Jouko helmikuussa 83
TY:n edustajiston ko-
kouksessa

Tapaaminen on sovittu kello kolmeksi tuona kauniina mutta jäätävänä helmikuun lauantai-iltapäivänä. Varttia vaille laitoin teeveden kiehumään. Ovikellon räppänä parahtaa puoli neljältä. Jouko Miettinen astuu viikset huurteessa huopahattuihin siivottomaan eteiseen. Tulipalopakkana on pakottanut miehen pujoittamaan sukat jalkoihin. Nautimme haaleata teetä kuulumisia vaihdellen.

Kuka on tämä Jouko Miettinen ? Suuri Persoonana, vaikuttaja, innoittaja, tarinan iskijä. Mies Maanin-galta, tullut Turkuun opiskelemaan v.72, liittynyt SKO:oon v.73. Toiminut 70-luvulla mm. osakunnan pääsihteerinä ja tanssienjärjestäjänä. Vuonna 82 2.kuraattorina ja vuoden 83 alusta helmikuuhun 85 1.kuraat-

torina, osakunnan luotsaajana. Jouko on kirjoittanut ja piirtänyt Käenpiikaan ja Turun Ylioppilaslehteen. Hän on toiminut matkanjohtajana useilla SKO:n matkoilla. Kukaan muu ei ole nautunut hyviä ideoita niin paljon kuin Jouko. Helmikuussa hän siirtyi kemistiksi erääseen betonialan yritykseen Siilinjärvellä ja joutui jättämään virkansa osakunnassa. Oli aika haastatella ystävää.

- Kerro elämästäsi ennen opiskelua ?

- Olen kotoisin savolaisesta maalaiskylästä, joka on syntynyt Sinikiven meijerin ympärille. Vanha tarina kertoo, että eräästä maitoa kuljettavasta laivasta olisi pudotettu sinipukuinen tyttö läheisessä järvessä olevan suuren kiven luo. Siitä meijerin nimi. Uskomaton tarina! Kiehtoi kyllä meidän lasten mieltä.

- Muistan hyvin ensimmäisen koulupäiväni. Olin unohtanut kotiin lapun, josta ilmeni syntymäaikani ja muita tarpeellisia tietoja. Yleistä hilpeyttä herätti, kun pyysin naapurin setää ker-

tomaan syntymäaikani. Kansakoulu sujui vaihtelevalla menestyksellä. Sain lappuja kotiin, koska olin mukana kaikessa kielletyssä ja laittomassa. Luistimme rokotuksista. Rikoimme seiniä ja kurkimme tietysti vessasta tyttöjen puolelle. Sain aika huonon maineen.

- Keskikoulussa sama opettaja vainosi minua. Kun yritin puolustaa muita, minua rangaistiin. Sain myös nenäkkään maineen, kun erään opettajan mielestä huomautin tunnilla liikaa.

- Lukiota kävin Kuopion Lyseossa. Ensimmäisenä vuotena asuin Kauppakadulla isossa osakkeessa, jossa kaikki muut asukkaat olivat ammattikoululaisia. Luin tuohon aikaan erittäin tehokkaasti, sillä kello viiden aikaan asuntomme täyttyi hurjista ammattikoululaisista. Siellä pelattiin korttia ja joskus ryy-pättiin.

- Lukiolaisia pidettiin tuohon aikaan jonkinmoisin opiskelijoina. Eihän silloin ollut vielä korkeakouluakaan. Pääsimme aika usein kapakkaan. Kävimme ainakin Teknillisen koulun oppilaskunnan ylläpitämässä Osmo-laivassa. Oma teinikuntamme ei järjestänyt kovinkaan paljon toimintaa, joskus oli konsertteja. Muistan hyvin Ernosin konsertin, jossa olin järjestysmiehenä.

- Mikä sai sinut tulemaan Turkuun ?

- Hain kyllä Kuopioon, jonne oli juuri perustettu korkeakoulu, mutten päässyt. Tulimme porukalla Turkuun, jossa valmistauduimme kokeisiin tuulastuslampun valossa Ruissalon Campingilla. Pääsin mat.-luon. tiedekuntaan, jossa ajauduin pikkuhiljaa biokemiaan.

- SKO ?

- En ilmeisesti tule toimeen muiden kuin savolaisten ja karejalaisten kanssa. Osakuntiin ei ollut tungosta tuohon aikaan, politiikka ja ainejärjestöt olivat tapetilla. Lempiäisen Tapasa, SKO:n tuolloinen isäntä, ja Savolaisen Manu puhuivat minut pääsihteeriksi.

- Toiminta oli suurinpiirtein samanlaista kuin nykyäänkin. Tosin enemmän harrastusluontoista. Ei tarvittu tarkkaa kirjanpitoa. Osakunta oli kuin huusholli. Silloin kun oli rahaa, sitä käytettiin ja silloin kun oli kaljaa, niin juotiin. Raahaahan olikin käytössä, koska menot olivat pienet. Osakuntien ei tarvinnut maksaa vuokraa tuolloin ja säätiö hoiti siivouk-

sen.

- SKO:lla oli hyvät tilat A-talossa. Ihmiset viihtyivät niissä aamusta iltaan. Etenkin lehtihuone oli suosittu. Ja tietysti Pubi, jonne marssittiin suoraan Yliopistonmäeltä. Aukioloajatkaan eivät olleet niin tiukkoja.

- TYY:n lujatahtoinen taloudenhoitaja Heikki Fors passitti meidät pihalle vuoden 75 alusta. Ylioppilaskunnan toimistotilat nykyisessä Iskerin tiloissa olivat mukama riittämättömät. Lisäksi Pubimme oli vakava kilpailija TYY:n omistamalle Iskerille.

- Olit poissa pari vuotta 70-luvun lopulla!?

- Aloin seurustelemaan tiiviisti ja muutin asumaan hiukan hankaliin paikkoihin. Viihdyin silloin myös paremmin ei-osakuntalaisessa porukassa. Sanottakoon heitä nyt vaikka vihreiden pioneereiksi. En kuitenkaan missään vaiheessa unohtanut osakuntaa kokonaan. Todettuani itseni jälleen poikamieheksi palasin yhteisöön, jossa oli saatu talous tasapainoon ja jossa vallitsivat optimistiset fiilikset. Vele ja Reinholdt pyörittivät väkevästi Osista. Konsertti-toiminta TVO:n kanssa oli saatu hyvään alkuun. Ainejärjestöt hyödynsivät SKO:n ja SHO:n tiloja.

- Sinut valittiin 2.kuraattoriksi v.82

- Osakuntaan liittyi aina vaan enemmän väkeä ja aktiivejakin saatiin kivasti. Lehdetkin olivat kiinnostuneita meistä. Poliittiset järjestöt olivat kuihtuneet, samoin TYY:n toiminta oli muuttunut etupäässä sihteeristötoiminnaksi. Viimeisiä aikoja on vielä liian aikaista pohdiskella. Eiköhän lähdetä osakunnan saunaan.

- Kernaasti.

AA

- En mie halua
nukkumaan.
Mie lähen
Osikseen.

**MINULLE
PARAS
PANKKI.**

TOP

KIITOS KAIKILLE OSAKUNTALAISILLE,
JOTKA OTITTE OSAA RASKAASEEN
SURUUMME

ERKIN

POISLÄHDÖN JOHDOSTA.

LIISA, EEMIL JA HARRI TENGVALL
PIRKKO LEINONEN

TYÖHÖN HAETAAN - TYÖHÖN HAETAAN - TYÖHÖN HAETAAN

ripeitä savokarjalaisia ja satakuntalaishämäläisiä

JÄRJESTYSMIEHEN (3 kpl)

LIPUNMYYJÄN

BUFFETINHOITAJAN

NARIKANHOITAJAN

TISKIJUKAN

tehtäviin

EDELLYTÄMME järj.miehiltä järj.mieskorttia
lipunmyyjältä, buffetinhoitajalta ja nari-
kanhoitajalta laskutaitoa ja vienoa hymyä
tiskijukalta kokemusta näkkileipien käsit-
telystä

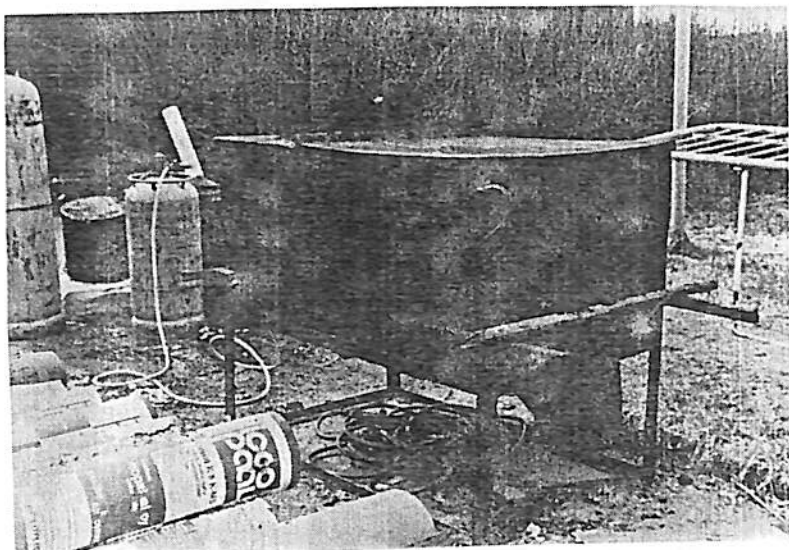
TARJOAMME erinomaiset työajat: pe ja la klo 20 - 01

palkkaluokan: osis 1

todellisen palveluammatin

IS - OSIS

LUKIJAKILPAILU

Valmistetaanko kuvassa olevassa laitteessa

- a) keppikeittoa
- b) määmiä
- c) hammastahnaa
- d) kahvia vangeille ja varusmiehille
- e) tervapastilleja
- f) merisiiliuutetta ryppyihin
- g) opiskelijalounas a 10,50
- h) jotain muuta, miksi?

Oikeat ja vain oikeat vastaukset toimitetaan Käen-
piian toimitukseen laissa säädeltynä virka-aikana.
Pääpalkintona pari annosta keppikeittoa ja matka
Homeperseensuolle

Hyvästä asiasta on ilo kertoa!

Suomalaisen Säästöpankin
kanta-asiakkuus kannattaa:
monet edut, varmat lainat.

**SUOMALAINEN
SÄÄSTÖPANKKI**